Projektowanie dla wszystkich – standard codzienności

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: piątek, 29, marzec 2024 09:13
Tomasz Smaś
Odsłony: 979

Zmiany demograficzne oraz coraz większa świadomość społeczna prowadzą do rosnącego zapotrzebowania na dostępne otoczenie. Dyskusja dotycząca architektury włączającej podejmowana jest przez coraz więcej podmiotów, w tym biznes. Fundacja Integracja wraz ze spółką biurową Skanska opublikowała nową edycję kompendium wiedzy o projektowaniu dla wszystkich, niezależnie od stopnia sprawności czy mobilności.

„Włącznik 2.0. Projektowanie bez barier" to zaktualizowana wersja, która uwzględnia nowe przepisy i normy dla budowania bardziej inkluzywnej i komfortowej przestrzeni dla wszystkich. Przykładem projektowania na bazie zasad z poradnika są m.in. Generation Park w Warszawie czy Nowy Rynek w Poznaniu.

Dostępność to kluczowy temat Konwencji ONZ o Prawach Osób Niepełnosprawnych, która była przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych 13 grudnia 2006 roku, a ratyfikowana przez Polskę w 2012 roku. Pięć lat później Skanska zapowiedziała, że tworzone przez nią budynki biurowe będą obiektami pozbawionymi barier. W tym samym czasie, w 2017 roku, z Fundacją Integracja zaprezentowała pierwszą edycję „Włącznika".

Zrównoważone środowisko powinno być w pełni dostępne i użyteczne dla każdego. Brak barier funkcjonuje w wielu kontekstach. Ten architektoniczny podejmowany jest po raz kolejny przez spółkę biurową Skanska oraz Fundację Integracja. Podmioty te publikują nowe kompendium wiedzy o architekturze dostępnej dla wszystkich: „Włącznik 2.0". To kierowany do architektów, osób odpowiedzialnych za koncept biur podręcznik, który przybliża projektowanie uniwersalne, ułatwiające spełnienie wymagań powszechnej dostępności. Obecna edycja zawiera zmiany wynikające z nowelizacji przepisów, aktualnych wydań norm, zmieniających się rozwiązań technicznych, a także nowej wiedzy i doświadczeń. Zawiera on konkretne wskazówki dotyczące tworzenia miejsc bezpiecznych i przyjaznych dla wszystkich.

Punktem wyjścia przy powstawaniu „Włącznika 2.0" było siedem zasad projektowania uniwersalnego Ronalda Mace'a: równy dostęp, elastyczność użytkowania, prostota i intuicyjność; czytelna informacja; tolerancja dla błędów; minimalizowanie wysiłku fizycznego; parametry i wielkość przestrzeni umożliwiające dostęp i użytkowanie.

Rozwiązania powinny być użyteczne i atrakcyjne dla ludzi o odmiennych możliwościach fizycznych, a także jednocześnie uwzględniać potrzeby i możliwości różnych użytkowników. Przykładem takiego podejścia są m.in. stół z możliwością regulacji wysokości blatu czy recepcja w budynku z zamontowanym blatem na wysokości umożliwiającej interakcje z pracownikami recepcji osobom o różnym wzroście, a także poruszającym się na wózku.

Przestrzenie publiczne, jak i te w miejscach pracy mogą zawierać różne udogodnienia, które nie stanowią barier: przejścia i korytarze powinny być na tyle szerokie, aby pomieścić osoby na wózkach inwalidzkich; posiadać odpowiednio zamontowane poręcze, aby zapewniać bezpieczeństwo poruszania się.

Autorzy zwracają uwagę na proste, czytelne instrukcje, znaki graficzne ułatwiające orientację w przestrzeni. Jest to także bezpośrednio związane z czytelną informacją, kolorystycznymi oznaczeniami, np. wyróżnienia budynków lub nadawanie symboli poszczególnym ich strefom.

Projektowanie inkluzywne obejmuje m.in. parametry przestrzeni komunikacyjnej, kontrastujący

Phoca PDF

wizualnie i dotykowo design. „Włącznik 2.0” akcentuje, jakie wymagania dotyczące pomieszczeń, infrastruktury, przestrzeni zewnętrznej, a także struktury przestrzeni powinny być brane pod uwagę. Jak zauważają twórcy kompendium, stosowane rozwiązania powinny być oceniane jako komfortowe lub akceptowane przez jak największą liczbę osób i minimalizujące negatywne skutki dla tzw. osób skrajnych.

Publikacja dostępna jest TUTAJ.

Źródło: www.integracja.org

Phoca PDF